

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011690
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011690.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. februára 2016 prejednal odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obžalovaného

F. V.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., Z. XXXX/X, t.č. vo väzbe v Y. Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/138/2015-681 zo dňa 17.12.2015 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

II. Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obvinený i h n e d' p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/138/2015-681 zo dňa 17.12.2015 bol obžalovaný F. V. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože

1. ako konateľ spoločnosti acceptar, s.r.o. so sídlom K., F. Z. č. XX, IČO: 36 694 886 podal dňa 25.06.2012 na Daňovom úrade Trenčín daňové priznanie za zdaňovacie obdobie máj 2012, ktorým deklaroval vlastnú daňovú povinnosť vo výške 6.211,90 Eur a to napriek tomu, že do predmetného daňového priznania zahrnul 10 fiktívnych dodávateľských faktúr v celkovej hodnote 1.957.917,78 Eur, z ktorej daň z pridanej hodnoty predstavovala sumu 326.319,63 Eur od spoločnosti VKP servis s.r.o., Nitra, IČO: 44 417 179, ktorú v tom období formálne zastupovala osoba bez podnikateľskej reality J. P., nar. 28.04.1991, a keďže obchody deklarované na predmetných faktúrach nikdy reálne neprebehli, skrátil daň z pridanej hodnoty v rozsahu 326.319,63 Eur, pričom sa jednalo o nasledovné fiktívne faktúry: Fa-168/2012 zo dňa 02.05.2012 v sume 73.010,81 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 12.168,47 Eur, Fa-187/2012 zo dňa 04.05.2012 v sume 82.620,- Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 13.770,- Eur, Fa-190/2012 zo dňa 07.05.2012 v sume 274.055,40 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 45.675,90 Eur, Fa-192/2012 zo dňa 08.05.2012 v sume 44.906,40 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 7.484,40 Eur, Fa-208/2012 zo dňa 11.05.2012 v sume 164.057,40 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 27.342,90 Eur, Fa-209/2012 zo dňa 14.05.2012 v sume 325.198,80 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 54.199,80 Eur, Fa-221/2012

zo dňa 16.05.2012 v sume 286.343,10 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 47.723,85 Eur, Fa-229/2012 zo dňa 18.05.2012 v sume 317.785,68 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 52.964,28 Eur, Fa-234/2012 zo dňa 21.05.2012 v sume 127.956,67 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 21.326,11 Eur, Fa-262/2012 zo dňa 31.05.2012 v sume 261.983,51 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 43.663,92 Eur,

2.

ako konateľ spoločnosti acceptar, s.r.o. so sídlom K. č. XX, IČO: 36 694 886 podal dňa 25.01.2013 na L. K. daňové priznanie za zdaňovacie obdobie december 2012, ktorým pre spoločnosť acceptar, s.r.o. K. uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 33.196,60 Eur, a to napriek tomu, že do predmetného daňového priznania zahrnul 5 fiktívnych dodávateľských faktúr od spoločnosti C. Q., s.r.o. B., IČO: 36 327 727 a 4 fiktívne dodávateľské faktúry od spoločnosti M. C., s.r.o. B., IČO: 45 884 846, ktoré v tom období formálne zastupovala osoba bez podnikateľskej reality F. B., nar. 09.09.1987, a keďže obchody deklarované na predmetných faktúrach nikdy reálne neprebehli, tak u daňového subjektu acceptar, s.r.o. skrátil daň z pridanej hodnoty v rozsahu 335.188,60 Eur, ktorú by musel daňový subjekt acceptar, s.r.o. zaplatiť, ak by v predmetnom daňovom priznaní neboli zahrnuté fiktívne dodávateľské faktúry od spoločnosti C., s.r.o. a M. C., s.r.o. a zaúčtovaním fiktívnych faktúr súčasne došlo u daňového subjektu acceptar, s.r.o. aj k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 33.196,60 Eur, pričom sa jednalo o nasledovné fiktívne faktúry: Fa. č. 3122012/1 zo dňa 03.12.2012 v sume 259.918,20 Eur u ktorej DPH predstavovala čiastku 43.319,70 Eur (C. Q., s.r.o.), Fa. č. 6122012/9 zo dňa 06.12.2012 v sume 128.485,20 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 21.414,20 Eur (C. Q., s.r.o.), Fa. č. 20122012/5 zo dňa 20.12.2012 v sume 239.458,20 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 39.909,70 Eur (C. Q., s.r.o.), Fa. č. 17122012/4 zo dňa 17.12.2012 v sume 352.843,20 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 58.807,20 Eur (C. Q., s.r.o.), Fa. č. 27122012/13 zo dňa 27.12.2012 v sume 172.020,- Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 28.670,- Eur (C. Q., s.r.o.), č. PFu/0001012012 zo dňa 10.12.2012 v sume 328.248,60 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 54.708,10 Eur (M. C., s.r.o.), č. PFu/0001082012 zo dňa 13.12.2012 v sume 222.189,- Eur u ktorej DPH predstavovala čiastku 37.031,50 Eur (M. C., s.r.o.), č. PFu/0001162012 zo dňa 21.12.2012 v sume 267.097,80 Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 44.516,30 Eur (M. C., s.r.o.), č. PFu/0002012012 zo dňa 28.12.2012 v sume 240.051,- Eur, u ktorej DPH predstavovala čiastku 40.008,50 Eur (M. C., s.r.o.).

Bol za to odsúdený podľa § 276 odsek 4 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n), 37 písmeno h) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a za použitia § 41 odsek 2 Tr. zákona a § 39 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a § 51 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným v skúšobnej dobe a za súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Tr. zákona spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti na 7 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Z odvolania prokurátora smerujúceho do výroku o treste vyplynulo, že namieta použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák., ktoré súd nesprávne a nezákonne aplikoval a v dôsledku toho je uložený trest v rozpore s § 34 ods. 1, ods.4 Tr. zák. Vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní nemôže samo osebe byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, naopak musia tu byť aj iné pomery páchatela, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu, a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR pomery obvineného sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia, pričom trest uložený mu v rámci zákonnej trestnej sadzby by obvinený pociťoval citeľnejšie ako iní páchatelia. Teda, že by bol neprimerane prísny a súčasne, že narušenosť obvineného nie je až taká závažná, aby bolo potrebné pôsobiť na neho trestom dlhšieho trvania. Zároveň zdôraznil výšku rozsahu skrátenia dane obvineným, ktorá presahuje takmer päťnásobne rozsah skrátenia dane, ktorý zákonodarca postihuje trestom odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov.

Prokurátor krajskej prokuratúry prítomný na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložiť obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v polovici zákonnej trestnej sadzby § 276 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti na dobu 7 rokov.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za správny a zákonný. Poukázal na súvis doterajšieho výkonu väzby, ktorý mal dostatočne prevýchovný vplyv na obvineného, zdôraznený aj jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti daním vyhlásenia o vine, doplnený jeho doterajšou bezúhonnosťou, čo všetko v sumare vedie k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nie je už potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný má bydlisko, rodinné zázemie, s manželkou vychovávajú maloleté dieťa a dokonca má na slobode zabezpečenú aj prácu, o čom predložili aj listinné dôkazy (rodný list maloletej a vyhlásenie zamestnávateľa). V prípade dlhšieho trestu by bol znemožnený maloletému dieťaťu kontaktu s obvineným, čo by malo na dieťa negatívny dopad. Poukázal na to, že 9-mesačná väzba je síce preventívne opatrenie, avšak v podstate sa nelíši od výkonu trestu odňatia slobody, pričom výkon tejto väzby mal na neho taký prevýchovný vplyv, že v prípade podmieneného odloženia uloženého trestu je presvedčený a rozhodnutý, že splní uložené podmienky a do výkonu trestu sa nevráti.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd z tohto dôvodu preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup.

K odvolacím dôvodom prokurátora krajský súd uvádza, že prvostupňovým súdom uložený trest je v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods.4 Tr. zák. Prokurátorom namietaný rozsah skrátenia dane obvineným je sám o sebe kvalifikačným znakom žalovaného trestného činu a nie je možné ho vyhodnocovať v neprospech obžalovaného. Pri výmere trestu je potrebné vziať do úvahy nielen ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, individuálnu prevenciu (prevýchova páchatel'a, zabránenie mu v páchaní trestnej činnosti), ale aj generálnu prevenciu, t.j. odradenie iných od páchania trestných činov, zároveň má trest vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatel'a. Pri ukladaní trestu tomuto obžalovanému podľa názoru krajského súdu všetky uvedené atribúty boli splnené.

Obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa, ktoré s manželkou riadne vychováva a má zabezpečenú prácu na slobode. Zároveň je potrebné zohľadniť aj dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, počas ktorej žil obžalovaný bezúhonným životom, ako aj skutočnosť, že jeho konaním nebola spôsobená žiadna škoda. Odvolací súd preto dospel k záveru, že prvostupňový súd v rámci ukladania trestu odňatia slobody okrem už uvedených okolností, aj správne vyhodnotil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností u obvineného a následne nepochybil, keď tomuto v zmysle § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) tr. zák. upravenej trestnej sadzbe vymeriaval aj trest odňatia slobody. Je namieste prisvedčiť tomuto postupu prvostupňového súdu, pretože komplexne zohľadnil nielen okolnosti prípadu a osobné pomery obvineného ale aj poľahčujúce okolnosti, akými sú predovšetkým jeho bezúhonnosť, priznanie sa k trestnej činnosti a napomáhanie súdu vydaním vyhlásenia o vine. Odvolací súd nielenže nezistil v uvedenej trestnej veci žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali závažnú narušenosť obvineného, ale nezistil ani skutočnosti, z ktorých by akákoľvek jeho narušenosť vyplynula. Práve naopak, u obvineného ide o osobu so stálym bydliskom, s rodinným zázemím, ktorá sa dostala do stretu so zákonom po prvýkrát. Preto využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v danom prípade bolo namieste.

Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným, povinnosti zamestnať sa a aj trestu zákazu akejkoľvek podnikateľskej činnosti v trvaní sedem rokov, je primeraný k spáchanej trestnej činnosti obžalovaným a zároveň aj trestom spravodlivým, plne spôsobilým naplniť svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Navyše odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj prevýchočný vplyv doterajšieho výkonu väzby na obžalovaného. Odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením trestu uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu, a preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na základe potvrdeného podmieneného trestu odňatia slobody bolo potrebné podľa § 79 ods. 1 Tr. por. obžalovaného ihneď prepustiť z väzby na slobodu, pretože dôvody väzby týmto okamihom pominuli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.